

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 294/2010-16

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 7. septembra 2010 predbežne prerokoval sťažnosť I. K. K., B., vo veci namietaného porušenia jeho základného práva zaručeného čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Svidník v bližšie nešpecifikovanom konaní a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť I. K. K. **o d m i e t a** pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí.

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 24. júna 2010 doručená sťažnosť I. K. K. (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namietal porušenie základného práva zaručeného čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej

len „dohovor“) postupom Okresného súdu Svidník (ďalej len „okresný súd“) v bližšie nešpecifikovanom konaní.

2. Sťažovateľ svoju sťažnosť odôvodnil takto: *„Už pred viac... ako 11-mi rokmi - presne dňa 15. II. 1999 som napísal svoju žalobu na vydanie, bezdôvodného obohatenia S., ktorú som adresoval a neodkladne po pošte odoslal a doručil Okresnému súdu..., ktorý vo veci samej ani po tak dlhom čase o tejto kauze vôbec nekonal! Dokonca jej nepridelil ani číslo súdneho konania! V tomto spore išlo o neoprávnené získanie majetkového prospechu žalovaného na môj úkor titulom plnenia nájomného za užívanie pôdy od r. 1996 a násl. v k. ú. J., ktorá bola v mojej plnej moci, ako oprávnenej osoby /domnelého vlastníka a neskôr dediča/.“*

3. Sťažovateľ zastáva názor, že v konaní okresného súdu dochádza k priet'ahom (čl. 48 ods. 2 ústavy a čl. 6 ods. 1 dohovoru). V nadväznosti na uvedené sťažovateľ žiadal, aby ústavný súd nálezom takto rozhodol:

„... Vyslovuje, že základné a ľudské práva I. K. K. podľa ods. 2/, čl. 48 Ústavy... v spojení s ods. 1/, čl. 6 Dohovoru postupom Okresného súdu... u neho registrovanom, ale zatiaľ neznámo súdnom konaní o sťažovateľovej žalobe, zo dňa 15. II. 1999 a dlhodobou absolútnou nečinnosťou porušené boli a aj naďalej porušované sú.

... Priznáva I. K. K. spravodlivé finančne zadosťučinenie vo výške 3 tis. EUR /slovom tritisíc EUR/, ktoré je mu povinný Okresný súd... zaplatiť do 2-och mesiacov od právoplatnosti tohto ústavného nálezu .

...Ukladá Okresnému súdu... uhradiť vzniklé trovy tohto súdneho konania pred ústavným súdom, a to v lehote do 15-tich dní od právoplatnosti tohto ústavného nálezu.“

4. Zároveň sťažovateľ požiadal ústavný súd o ustanovenie právneho zástupcu na zastupovanie v konaní pred ústavným súdom z dôvodu, že jeho *„... dôchodok patrí do kategórie nízkych z ktorého sa dá ledva zachovať pri živote so svojou rodinou...“*.

5. Keďže sťažnosť nespĺňala zákonom predpokladané náležitosti, listom z 8. júla 2010 ústavný súd sťažovateľa vyzval, aby v lehote 10 dní pod následkom odmietnutia

podania predložil žalobný návrh z 15. februára 1999 spolu s dokladom o jeho doručení okresnému súdu, ako aj doklad o podaní sťažnosti na prietahy v konaní predsedovi okresného súdu.

6. Sťažovateľ na výzvu ústavného súdu reagoval podaním z 20. júla 2010, v ktorom uviedol: „... musel som sa v tomto smere s týmito konkrétnymi požiadavkami najsamprv obrátiť na Okresný súd... Až potom, keď tieto požadované informácie od neho obdržím, prípadne po márnom uplynutí mu stanovenej lehoty, rozhodnem sa ako s touto vecou ďalej naložím...“ Následne sťažovateľ podaním z 1. augusta 2010 ústavnému súdu oznámil, že okresný súd mu neposkytol v tejto veci požadované informácie, a preto „... pekne prosím, aby ste ho v tejto veci oslovili Vy s jednoznačným dotazom...“.

7. Na výzvu ústavného súdu predseda okresného súdu v liste sp. zn. Spr/116/2010 zo 14. júla 2010 *inter alia* uviedol, že „Lustráciou v registri bolo zistené, že sťažovateľ vo februári 1999, ani v nasledujúcich rokoch, Okresnému súdu... nedoručil žiadnu žalobu, v ktorej by mal vystupovať ako žalovaný S. Keby bola takáto žaloba súdu doručená, mala by svoju spisovú značku a nemohlo by sa stať, že by do dnešného dňa súd nekonal. Neevidujeme žiadne sťažnosti žalobcu na prietahy v konaní.“.

II.

8. Ústavný súd rozhoduje podľa čl. 127 ods. 1 ústavy o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd. Podľa čl. 140 ústavy podrobnosti o organizácii ústavného súdu, o spôsobe konania pred ním a o postavení jeho sudcov ustanoví zákon. Podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) ústavný súd každý návrh prerokuje bez prítomnosti sťažovateľa a skúma, či dôvody

uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy, na ktorých prerokovanie nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy, návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Odmietnuť môže aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený. Ak súd navrhovateľa na také nedostatky upozornil, uznesenie sa nemusí odôvodniť.

9. Pretože sťažnosť nespĺňala zákonom predpísané náležitosti, ústavný súd vyzval sťažovateľa na ich doplnenie. Sťažovateľ síce v určenej lehote na výzvu ústavného súdu zareagoval, ale ani po jeho doplnení sťažnosť neobsahovala zákonom ustanovené náležitosti; sťažovateľ nepredložil ani len žalobný návrh z 15. februára 1999, ktorý mal podľa jeho názoru doručiť okresnému súdu. Túto skutočnosť však okresný súd nepotvrdil (pozri body 5, 6 a 7). Ústavný súd preto sťažnosť sťažovateľa odmietol pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

10. Po odmietnutí sťažnosti bolo už bez právneho dôvodu zaoberať sa ostatnými návrhmi sťažovateľa obsiahnutými v sťažnosti.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 7. septembra 2010